

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/100/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125010176
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125010176.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. X, F., o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2025, č.k. 7T/6/2025-192, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.10.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť okresného prokurátora, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol tak, že podľa § 241 ods. 6 Trestného poriadku s použitím § 220 Trestného poriadku schválil zmier medzi obvineným A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. X, F. a poškodenými: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. I. XXX/XX, J., K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. I. XXX/XX, J. a Ampera s.r.o., IČO: 45445478, so sídlom Kresánkova 3471/20, Bratislava- Karlova Ves, s tým, že obvinený urobil potrebné opatrenia na náhradu škody a súčasne inak odstránil ujmu vzniknutú trestným činom a tiež zložil na účet súdu peňažnú sumu určenú ministerstvu na ochranu a podporu obetí trestných činov podľa osobitného zákona vo výške 1.500,- Eur a zastavil trestné stíhanie pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorého sa mal obvinený dopustiť tak, že dňa 11. decembra 2023 v čase asi o 09:10 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky VW Arteon, evidenčného čísla L. po ulici Orgovánovej, a pri vjazde do križovatky s ulicami 9. mája a Ružovou nerešpektoval povinnosť ustanovenú regulačnou značkou č. 202 „Stoj, daj prednosť v jazde!“, a následným vjazdom do križovatky vošiel do jazdnej dráhy, sprava prichádzajúcemu osobnému motorovému vozidlu, Dacia Logan, evidenčného čísla F., ktoré v tom čase po ulici 9. mája označenej informačnou značkou č. 302 „Hlavná cesta“, viedla K. H., čím jej nedal prednosť v jazde, následkom čoho K. H. utrpela podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie hrudníka, ktorými bola na obvyklom spôsobe života obmedzená nutnosťou telesného šetrenia, obmedzením úkonov sebaobsluhy, dlhodobiejšieho sedenia, šoférovania a obmedzením vykonávania nevyhnutných životných a hygienických úkonov, po dobu 23 dní, a G. H. utrpela otras mozgu, zlomeninu 7. rebra vľavo, pomliaždenie hlavy, pomliaždenie hrudníka a podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré si vyžiadali ošetrovanie, hospitalizáciu a následné liečenie, ktorými bola počas hospitalizácie na obvyklom spôsobe života obmedzená kontaktom so spoločenským prostredím, nutnosťou pripútania na lôžko a nutnosťou osobnej asistencie po dobu 4 dní, a v ambulantnej liečbe nutnosťou telesného šetrenia, obmedzením manuálnych činností, obmedzením úkonov sebaobsluhy, nutnosťou osobnej asistencie a odkázanosťou na čiastočnú starostlivosť inej osoby po dobu 26 dní, čím vodič A. B. svojím konaním porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vzhľadom na povahu a závažnosť trestného činu (nedbanlivostný trestný čin), na postoj obvineného k spáchanému trestnému činu, keď obvinený vyhlásil, že skutok spáchal a následne ho úprimne oľutoval a už v priebehu vyšetrovania sa zaujímal o poškodených, aj sa im viackrát ospravedlnil, vykonal opatrenia na náhradu škody a následne zložil na

účet Okresného súdu Trnava peňažnú sumu určenú ministerstvu na ochranu a podporu obetí trestných činov podľa osobitného zákona vo výške

1 500,- Eur, ktorú súd považuje za primeranú závažnosti spáchaného trestného činu, prihliadnúc na osobné a majetkové pomery obvineného, ako i s ohľadom na osobu obvineného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný, dospel súd k záveru, že sú splnené podmienky pre schválenie zmieru v zmysle § 220 ods. 1 Trestného poriadku. Súd preto schválil zmier, pretože takýto spôsob rozhodnutia, vzhľadom na okolnosti prípadu, považoval za dostatočný a zastavil trestné stíhanie tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť okresný prokurátor (č. l. 195 spisu). V odôvodnení podanej sťažnosti zo dňa 19.06.2025 okresný prokurátor uviedol, že nesúhlasí so záverom okresného súdu v tom smere, že obvinený doposiaľ nebol súdne trestaný, pretože rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/107/2017 zo dňa 13.02.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/50/2019 zo dňa 11.06.2019 bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 18.12.2016. Uvedené odsúdenie mu síce bolo zahladené, avšak nemožno to vykladať v tom zmysle, že obvinený nebol v minulosti súdne trestaný, a to za účelom posúdenia osoby obvineného v zmysle § 220 ods. 1 Trestného poriadku. Dodal, že uvedené vyplýva aj z ustálenej judikatúry, napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky sp. zn. 5Tz 32/1974 zo 17.04.1974, podľa ktorého „zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou odsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin“. Uvedené zhrnul tak, že predchádzajúce odsúdenie, ktoré bolo obvinenému zahladené, mu nemožno pričítať na ľarchu v prípade hodnotenia splnenia formálnych podmienok modifikácie trestnej sadzby, avšak už zahladené odsúdenia treba zohľadňovať pri hodnotení osoby páchatela. Inak povedané, skutočnosť, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdeným, neznamená, že by sa na neho malo hľadieť tak, ako keby sa skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený, nestal.

Na základe uvedeného zdôraznil, že sa nestotožnil ani s úvahou okresného súdu, že pri podmienenom zastavení trestného stíhania je stanovená povinnosť prihliadať na doterajší život páchatela, avšak pri zmieri takáto podmienka nie je vyjadrená. Uviedol, že zohľadniť doterajší život obvineného vyplýva zo samotnej podstaty posudzovania osoby obvineného spolu s ďalšími skutočnosťami dotvárajúcimi celistvý záver o jeho osobe.

Poukázal aj na výpis z ústrednej evidencie priestupkov, z ktorého vyplýva, že obvinený sa dopustil 9 priestupkov, všetkých proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, konkrétne:

- dňa 26.11.2020 spôsobil dopravnú nehodu, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 200 eur,
- dňa 06.02.2021 porušil všeobecne záväzný právny predpis, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 10 eur,
- dňa 13.08.2021 spôsobil škodovú udalosť, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20 eur,
- dňa 13.09.2021 prekročil rýchlosť, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 150 eur,
- dňa 15.04.2022 konaním súvisiacim s použitím bezpečnostného pásu porušil všeobecne záväzný právny predpis, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 10 eur,
- dňa 22.04.2022 v súvislosti s parkovaním porušil všeobecne záväzný právny predpis, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 10 eur,
- dňa 04.05.2023 obsluhoval mobilný telefón počas vedenia motorového vozidla, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30 eur,
- dňa 22.08.2023 prekročil rýchlosť, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20 eur, a
- dňa 18.10.2023 nemal pri sebe platné doklady, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30 eur, pričom o spáchaní uvedených priestupkov svedčí aj evidenčná karta vodiča, kde má obvinený evidované aj ďalšie priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Skonštatoval, že obvinený sa opakovane dopúšťal protiprávnej činnosti a uložený trest v trestnom konaní, ako aj sankcie, nemali na obvineného dostatočný prevýchovný účinok, teda nejde len o jednorazové vybočenie z vedenia inak riadneho života. Poukázal aj na sumu 1 500,- eur, ktorú obvinený zložil v rámci mediálneho konania na podporu obetí trestných činov, ktorá je zrejme neprimeraná závažnosti spáchaného trestného činu, najmä s poukazom na osobu obvineného a jeho osobné a majetkové pomery. Dodal, že ukončenie predmetnej trestnej veci zmierom nepovažuje za dostačujúce. Vo vzťahu k výroku uviedol, že ak konajúci súd postupom podľa § 241 ods. 6 Trestného poriadku za použitia § 220 ods. 1 Trestného poriadku schválil zmier, mal ďalším výrokom podľa § 215 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku zastaviť trestné stíhanie.

Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a uložil okresnému súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na neverejnom zasadnutí dňa 28.10.2025, na podklade včas a riadne podanej sťažnosti okresným prokurátorom, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mali dopad na vecnú správnosť napadnutého uznesenia.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Sťažnostný súd zhodne ako okresný súd zistil, že:

- prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 21.01.2025 pod č.k. 1 Pv 612/23/2207-25 obžalobu na obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXXpre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona;
- samosudkyňa Okresného súdu Trnava postúpila vec podľa § 3 ods. 4 zák. č. 550/2003 Z. z. o probačných a mediačných úradníkoch na mediáciu, nakoľko dospela k záveru, že vec je vhodná na výkon mediácie;
- dňa 06.03.2025 bol na okresnom súde za prítomnosti obvineného a poškodených pred probačným a mediačným úradníkom uzavretý zmier. Následne samosudkyňa pristúpila k vydaniu uznesenia, ktorým bol uzavretý zmier schválený.

Podľa § 220 ods. 1 Trestného poriadku, v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného a poškodeného rozhodnúť o schválení zmiernosti a zastaviť trestné stíhanie, ak obvinený

- a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a určito,
- b) nahradil škodu, pokiaľ bola činom spôsobená, uzavrel s poškodeným alebo s jeho splnomocnencom dohodu o náhrade škody alebo urobil iné opatrenia na náhradu škody, alebo inak odstránil ujmu vzniknutú trestným činom, a
- c) zloží na účet súdu a v prípravnom konaní na účet prokuratúry peňažnú sumu určenú ministerstvu na ochranu a podporu obetí trestných činov podľa osobitného zákona, a táto peňažná suma nie je zrejme neprimeraná závažnosti spáchaného trestného činu a vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery považuje takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.

Podľa § 220 ods. 2 Trestného poriadku, schváliť zmier podľa odseku 1 nemožno, ak

- a) trestným činom bola spôsobená smrť osoby,
- b) je vedené trestné stíhanie pre korupciu, alebo
- c) je vedené trestné stíhanie proti verejnému činiteľovi alebo zahraničnému verejnému činiteľovi pre trestný čin spáchaný v súvislosti s výkonom ich právomoci a v rámci ich zodpovednosti.

Podľa § 223 Trestného poriadku, rozhodnutie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania musí obsahovať opis skutku, ktorého sa týka zmier, jeho právne posúdenie, obsah zmiernosti zahrňujúci výšku nahradenej škody alebo škody, k náhrade ktorej sa obvinený zaviazal, alebo iné opatrenie na odstránenie ujmy vzniknutej trestným činom, peňažnú sumu podľa § 220 ods. 1 písm. c) a výrok o zastavení trestného stíhania pre skutok, ktorého sa zmier týka.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 220 ods. 1 Trestného poriadku vyplývajú podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne, súčasne v prípade, ak má byť schválený zmier a trestné stíhanie obvineného zastavené.

V prvom rade treba uviesť, že zmier v zmysle § 220 Trestného poriadku tvorí významný odklon od trestného konania, ktorým sa upravuje postup umožňujúci na základe dohody uzavrieť zmier a zastaviť trestné konanie. Takýto postup je možný v prípade, ak sa vedie proti obvinenému trestné konanie pre menej nebezpečný trestný čin, t.j. pri prečinoch, za ktoré Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest

odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou 5 rokov. Inštitút zmieru umožňuje, aby na základe dohody medzi obvineným a poškodeným pri splnení zákonných podmienok došlo k ukončeniu trestnej veci a k vydaniu rozhodnutia zrýchlenou formou bez uskutočnenia riadneho, formalizovaného a ekonomicky náročného trestného procesu.

Účelom zmieru je najmä dôsledné odstránenie všetkých škodlivých následkov spôsobených prečinom poškodenej osobe, ako aj spoločnosti. Tento spôsob ukončenia trestného konania je jedným z prvkov tzv. restoratívnej justície, teda ide o proces, pri ktorom všetky strany majúce účasť na určitom trestnom čine sa stretávajú spoločne za účelom kolektívneho posúdenia, ako vyriešiť nepriaznivé následky trestného činu a jeho budúce dôsledky, pričom významná je práve aktívna účasť páchatela na odstraňovaní negatívnych následkov trestného činu vo vzťahu k poškodenému, ktorá môže prispieť nielen k vyššej miere nápravy páchatela, akoby tomu bolo v prípade jeho odsúdenia, ale aj poskytnutiu dostatočného zadosťučinenia poškodenej osobe. Pri aplikácii tohto inštitútu súd v zásade musí dospieť, že rozhodnutie o schválení zmieru je dostačujúce vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného prečinu, na osobu obvineného a na možnú mieru dotknutia sa verejného záujmu spáchaným prečinom.

Krajský súd konštatuje, že z obsahu spisu je zrejmé, že boli dodržané všetky formálne náležitosti pri rozhodovaní okresného súdu o schválení zmieru v predmetnej trestnej veci. Takýto postup vzhľadom na kvalifikáciu skutku nevyklučuje ani ustanovenie § 220 ods. 2 Trestného poriadku. Okresný súd správne rozhodol, keď v predmetnej veci postupoval v zmysle § 220 Trestného poriadku a uzavrel zmier, nakoľko obvinený sa priznal k spáчанию skutku, tento oľutoval, súhlasil so zmierom, za svoje konanie sa poškodeným viackrát ospravedlnil a úprimne vyjadril ľútosť nad spáchaním trestného činu, pričom škoda bola účastníkom uhradená v plnej výške z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla alebo z havarijného poistenia. Obvinený zároveň zaplatil na účet Okresného súdu Trnava sumu 1 500,- Eur, ktorá bude poukázaná Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky na ochranu a podporu obetí trestných činov podľa osobitného zákona. Poškodení súhlasili s uzavretím zmieru a zastavením trestného stíhania voči obvinenému, na znak čoho dňa 06.03.2025 podpísali dohodu o zmieri.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne v zmysle intencií zákona, keď vyhodnocoval či sú splnené podmienky na schválenie zmieru a zastavenie trestného stíhania. Aj krajský súd dospel k záveru, že takéto rozhodnutie je dostačujúce vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaných prečinov, na mieru, akou bol prečinom dotknutý verejný záujem a na osobu obvineného. Je účelom trestného konania v takýchto prípadoch, aby ustúpila represia štátu prejavujúca sa riešením veci pred súdom len na hlavnom pojednávaní a ukladaním trestov pred ich vzájomnou a slobodnou dohodou stranami. Vyriešenie veci inak ako represívnym zásahom medzi páchatelom a poškodeným je vzhľadom na výchovný účel takéhoto riešenia v konkrétnej veci ďaleko efektívnejšie ako ukládanie trestu páchatelovi.

Navyše treba poukázať na to, že obvinený do spáchania predmetného skutku viedol riadny život a trest, za ktorý bol v minulosti podmienčne odsúdený, má zahladený. Dopustil sa síce celkom deviatich priestupkov, tak ako poukazuje prokurátor v sťažnosti, avšak ani počet priestupkových postihov nemôže vylučovať uzavretie a schválenie zmieru, keďže išlo navyše výlučne o priestupky na úseku cestnej premávky, zväčša menšej závažnosti, vyriešených blokovou pokutou. Uvedené môže sa určitých okolností svedčať o vodičskej nedisciplinovanosti, nie však o charaktere obvineného a jeho sklonoch k páчанию trestnej činnosti a s tým súvisiacej potrebe realizácie represie štátu v podobe potrestania. Obvinený svojim konaním spôsobil poškodeným ujmu na zdraví, avšak išlo o poranenia, ktoré nespôsobili trvalé či závažné následky na zdraví poškodených. Obvinenému je namieste dať šancu na preukázanie polepšenia využitím odklonu v trestnom konaní a nepristupovať hneď k potrestaniu.

Peňažná suma určená ministerstvu na ochranu a podporu obetí trestných činov podľa osobitného zákona, ktorú pri schválení zmieru (ako jednu z podmienok schválenia zmieru) má obvinený zložiť na účet súdu, musí byť primeraná závažnosti spáchaného trestného činu, a vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery považuje takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci. Výšku tejto sumy určuje súd na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvoľnou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnúť pritom na vyššie uvedené hľadiská, ako aj na okolnosti, za ktorých k trestnému činu došlo. Určenie výšky peňažnej sumy má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho

prípade v súlade s požiadavkou spravodlivosti, čo je podľa názoru krajského súdu v tomto prípade splnené.

Podľa § 241 ods. 6 Trestného poriadku, ak po podaní obžaloby oprávnená osoba ponúkla skončenie veci zmierom alebo z obsahu spisu takáto možnosť vyplýva, môže samosudca nariadiť konanie o zmieri, schváliť zmier a zastaviť trestné stíhanie; pritom postupuje podľa § 220 až 227.

Pokiaľ ide o sťažnostnú námietku okresného prokurátora, krajský súd poukazujúc na ustanovenie § 241 ods. 6 Trestného poriadku uvádza, okresný súd postupoval procesne správne, keď schválil mier a zároveň jedným výrokom zastavil trestné stíhanie voči obvinenému.

V súhrne krajský súd uzatvára, že sťažnosť okresného prokurátora teda neobsahuje skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia.

Keďže krajský súd nezistil žiadny dôvod pre zmenu napadnutého uznesenia v prospech odsúdeného, preto o jeho sťažnosti rozhodol tak, že ju zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.